

Дыяцэзіяльныя Дні Моладзі 2019 3-6 па 8 мая ў парафii св. Тэрэзы Авільскай у Шчучыне праходзілі 26-ыя Дыяцэзіяльныя дні моладзі. Дэвізам сёлетняй сустрэчы сталі слова: “Па прыкладзе Марыі буду служыць Пану”. Гэтыя слова працягвалі тэму Сусветных дзён моладзі, якія ў студзені прайшлі ў Панаме пад дэвізам “Вось я, слуга Пана, няхай мне станецца паводле твайго слова” (Лк 1, 38).

Ахвяруюч

ы, атрымліваеш

Моладзевая сустрэча сабрала больш за тысячу чалавек з розных парафiй Гродзенскай дыяцэзii, а таксама з Мінска-Магілёўскай архiдыяцэзii. Хлопцам і дзяўчатам спадарожнічалі іх душпастыры, манаскія сёстры і катэхеты. Каб стала магчымым размяшчэнне і забеспячэнне ўдзельнікаў усім неабходным, спатрэбілася дапамога 60-ци валанцёраў і 230-ци сямей з горада і прылягаючых вёсак, якія згадзіліся размясціць у сябе на начлег маладых вернікаў. †

Вядома, арганізацыя і правядзенне такога маштабнага мерапрыемства патрабуе сур'ёзнасці і дакладнага размеркавання абавязкаў. Хтосьці з валанцёраў адказваў за медыцынскую службу, хтосьці – за ахову тэрыторыi, іншыя памагатыя рэгулявалі рух падчас выдачы пасiлкаў. Калі камусьці з валанцёраў трэба было адлучыцца, ён павінен быў знайсці сабе замену на гэты час. Пакiдаць свой пост пустуючым нельга. Раптам спатрэбіцца каму-небудзь памераць ціск?

“Я мела 2 функцыі: распаўсюджванне інфармацыі пра ДДМ у інтэрнэце і рэгістрацыю ўдзельнікаў у дзень прыезду. Адзначала прыбыўшыя парафii і выдавала кожнаму маладзёжу адмысловыя атрыбуты. Пасля прыстаўляла да групы вернікаў іншага памагатага, які павінен быў правесці іх да месца начлегу.”

Часам расло напружанне з-за таго, што збіралася вялікая колькасць людзей і не хапала рук, каб заняцца ўсімі. Аднак згуртаванасць валанцёраў дапамагла справіцца”, – распавядае Марыя Маёрава.

Сям'я Гурскіх была адной з тых, што гасцілі ў сябе маладзёнаў. Размовы пра тое, браць ці не браць на начлег, у гаспадароў нават не вялося. Адразу вырашалі, колькі маладых людзей будуць прыматаць. У выніку ў сям'і спыніліся 6 хлопцаў. “**Мы маєм траіх дзяцей, якія ўжо паспелі пабываць на ДДМ у Смаргоні, Гродне, Мастах. Імі жа там таксама хтосьці апекаваўся,**

– заўважае спадарыня Ірына. –

Наша сям'я старалася прыняць гасцей на годным узроўні. Задзейнічаны быў кожны член сям'і. Малодшая дачка прыбіралася ў хаце перад прыездам маладых людзей. Муж ездзіў начаваць да сваёй матулі, каб было дзе размясціць усіх хлопцаў. Аднак спецыяльна вяртаўся штодня, каб напячы бліноў і падвезці іх да касцёла. Нават бабуля, якая мае ўжо 90 гадоў, была пры справе – абірала бульбу для вячэры”.

Спадарыня Ірына адзначае, што хлопцы трапіліся слайныя – шчырыя і набожныя. Дзяліліся, што з-за надвор’я давялося парадкам памёрзнуць, але яны ані разу не пашкадавалі, што прыехалі на Дні моладзі. “**Адзін з хлопцаў патэлефанаваў нам пасля вяртання дадому, каб яшчэ раз падзякаваць за гасціннасць. Дробязь, а прыемна”,**

– дадае жанчына.

У імкненні да духоўнага ўдасканалення

Зразумела, галоўным у моладзевай сустрэчы з'яўляецца рэлігійны складнік. Вернікі прыязджаюць, каб у першую чаргу стаць бліжэй да Бога, узбагаціцца духоўна, абмяняцца думкамі і перажываннямі з тымі, хто раздзяляе такія ж погляды на жыццё. Таму нікога не хвалюе, што, магчыма, прыйдзецца мокнуць пад дажджом або начаваць у цеснаце. Перадусім, хочацца наталіць прагненні душы.

“**ДДМ сталі для мяне часам, калі можна вырвацца з паўсядзённай мітусні, засяродзіцца на сапраўды істотных рэчах. Падчас сёлетняй сустрэчы мы шмат разважалі пра служэнне Богу і бліжнім, –** распавядае Яўген Мозер. – **Я нанова ўсвядоміў, што вельмі важную ролю ў жыцці хрысціяніна адыгрывае міласэрнасць, дабрачыннасць. Нават калі твая ахвяра невялікая, яна можа вельмі дапамагчы камусьці. Таксама, як з невялічкага гарчычнага зерня вырастает вялікае дрэва. Разам з тым, вярнуўся дадому з думкай, што нам часта не хапае адлагі. Мала рашучасці не толькі ў вялікіх справах, аўвяшчэнні Евангелля, але і ў дробных: самому прапанаваць дапамогу сябру, даслухаць да канца просьбу**

валадзі на вуліцы замест таго, каб паскорыць крок... Ёсць абы чым паразважаць да наступнай моладзеўай сустрэчы”.

Па прыкладзе піярскай духоўнасці

Сёлетнія Дыяцэзіяльныя дні моладзі праходзілі ў парафіі айцоў піяраў, якія першасным заданнем лічаць клопат і выхаванне ў набожнасці дзяцей і моладзі. Заснавальнікам Ордэна Пабожных Школ з'яўляецца св. Юзаф Каласанс, які адкрыў першую бясплатную і агульнадаступную пачатковую школу ў Еўропе, дбаў пра духоўнае ўзрастанне выхаванцаў і акцэнтаваў увагу на важнасці фармацыі бацькоў.

Дзейнасць айцоў піяраў служыць добрым прыкладам таго, як быць на адной хвалі з моладдзю. Манаҳі ў Шчучыне ладзяць для маладых людзей дні духоўных сустрэч, “Канікулы з Богам”, “касцёльныя лінейкі”, пілігрымкі на веласіпедах, інтэграцыйныя выезды, балі з нагоды Дня св. Каласанса, акцыі накшталт “Таемны Санта” да Раства і інш.

“Крыху пазнаёміць моладзь з піярскай духоўнасцю пастараваліся і падчас ДДМ,
– адзначае а. Віталь Слуха SP. –

**Маліліся Вяночкам Дванаццаці Зорак, складзеным нашым заснавальнікам,
распавядалі пра служэнне ордэна падчас адной з катэхез. Перадусім імкнуліся,
каб моладзь адчувала сябе тут камфортна, як дома. Ці не ў гэтым галоўная
праява нашай харызмы?”**

. А. Віталь упэўнены, што падобныя моладзевыя сустрэчы здольны распаліць любоў хлопцаў і дзяўчат да Бога, а тым самым – да бліжняга. Паводле слоў манаха, тут маладзёны сустракаюць шматлікіх аднадумцаў і тым самым пачынаюць адчуваць гонар ад прыналежнасці да хрысціянскай супольнасці.

“Аднак галоўнае – гэта тое, што ДДМ з'яўляюцца магчымасцю стаць сведкам

моцы маладога Касцёла”,

– падсумоўвае а. Віталь.